

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Dobrowolski

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi A. L.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie o sygn.
V ACo 395/22,

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Gdańsku,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 5 czerwca 2024 r.,

1. odrzuca skargę;

**2. nakazuje Sądowi Apelacyjnemu w Gdańsku zwrócić
skarżącemu opłatę od skargi w wysokości 200 zł (dwieście
złotych).**

Marek Dobrowolski Krzysztof Wiak Maria Szczepaniec

UZASADNIENIE

Pismem z 26 lutego 2024 r. A. L. (dalej: „skarżący”) złożył skargę na
naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu toczącym się przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku
pod sygn. Akt V ACo 395/22. Skarżący wniósł o:

1. stwierdzenie przewlekłości powyższego postępowania;

2. przyznanie mu od Skarbu Państwa kwoty 500 000 zł tytułem przewlekłości postępowania sądowego;
3. zasądzenie od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Gdańsku na rzecz skarżącego kosztów tego postępowania.

W uzasadnieniu skargi wskazano, że skarżący oraz B. L. skierowali 17 listopada 2022 r. wniosek o nadanie klauzuli wykonalności dla prawomocnego wyroku Europejskiego Sądu Arbitrażowego w Ciechanowie II Wydział Zamiejscowy w Londynie z 31 marca 2020 r. (I A-01/2020) do Sądu Apelacyjnego w Gdańsku. Sąd Apelacyjny w Gdańsku odrzucił powyższy wniosek z uwagi na nieuzupełnienie braków formalnych we wskazanym terminie.

Odpowiedź na powyższą skargę złożył Prezes Sądu Apelacyjnego w Gdańsku. W piśmie z 26 kwietnia 2024 r. wniósł o odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej, ewentualnie o jej oddanie jako bezzasadnej.

W uzasadnieniu pisma Prezes Sądu Apelacyjnego w Gdańsku wskazał, że skarżący oraz B. L. nie uzupełnili braków formalnych wniosku o nadanie klauzuli wykonalności wyroku sądu polubownego, co uniemożliwiło nadanie sprawie dalszego biegu. Jednocześnie zaznaczono, że odrzucenie ich wniosku stało dopuszczalne dopiero z upływem określonego skarżącemu trzymiesięcznego terminu na uzupełnienie braków wniosku (tj. 3 kwietnia 2023 r.). W związku z powyższym Sąd Apelacyjny w Gdańsku postanowieniem z 5 kwietnia 2023 r. odrzucił powyższy wniosek skarżącego i B. L.

W związku z powyższym, Prezes Sądu Apelacyjnego w Gdańsku podniósł, że w przedmiotowej sprawie skarga została wniesiona 26 lutego 2024 r., tj. po prawomocnym zakończeniu sprawy, co czyni ją niedopuszczalną. Dodał także, że analiza terminowości czynności podejmowanych uprzednio w sprawie nie wykazała, aby w postępowaniu tym wystąpiła jakakolwiek przewlekłość.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało odrzucić.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu

przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Skargę na przewlekłość postępowania można wnieść jedynie w jego toku (art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania). W przeciwnym razie musi zostać ona uznana za niedopuszczalną z mocy prawa i z tych względów podlega odrzuceniu. W niniejszej sprawie Sąd Apelacyjny w Gdańsku wydał postanowienie w sprawie o sygn. akt V ACo 395/22 w dniu 5 kwietnia 2023 r. Skarga na przewlekłość tego postępowania została natomiast wniesiona 26 lutego 2024 r., a więc już po jego zakończeniu.

Sąd Najwyższy zaznacza również, że przedstawiona przez skarżącego argumentacja, mająca stanowić przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania (art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania), sprowadza się *de facto* do kwestionowania wydanego przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku rozstrzygnięcia, a w tym zakresie skarga na przewlekłość postępowania nie stanowi adekwatnego środka prawnego pozwalającego na jego merytoryczną weryfikację.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., art. 373 § 1 k.p.c. oraz art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania orzekł jak w sentencji.

s.h.

[ms]